

ПОСЛѢСЛОВІЕ.

Една и послѣдня дума за предварително изъясненіе съ онѣзи отъ нашыѣ публицисты и учители, които много избиратъ между учебницѣтъ и другыѣ новы книги. — На много мѣста, между примѣрытъ, които дадохмы въ стихове и проза отъ други писатели, чужды и нашы, ный посочихмы и наши си нѣкои произведенія противъ закона или обичая авторскый, който, признаваме са, ный не можихмы да опазимъ. Но нашыѣ пріатели-критицы ще бждѣтъ благосклонны да не ни вмѣниѣтъ туй въ грѣхъ и осажденіе, защото, какъто казахмы и въ предисловіето, ный смы приготвѣли учебника си въ класъ, въ преданія урокъ по урокъ, а никой учитель предъ ученицытъ си не бы са въздържалъ и не може да не покаже и отъ себе си нѣщо за примѣръ — което е тоже другый обичай, доро и длѣжность. За туй ный предварително искамы прошка отъ сичкыѣ онѣзи нашы учены Господа, които бы обичали да са позанимаѣтъ съ предлагаемыя този първъ и новъ учебникъ на езика ни по теоріята Словесности, за да имамы куражъ въ по-скорото издаше и на вторыя курсъ, съ който остава да са напечата и приложеніето: « Кратъкъ историческый обзоръ на българската литература вѣтха и нова. »

Тъмже убо, отци и братіе, не кльните, нъ исправляйте чѣтѣте. —

Т. III.

О-во Халки, 29 Маія 1873 г.
